

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

19. An collatio beneficij facta suspenso, vel interdicto sit valida? Ex p. 5.
tr. 9. res. 100.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

cap. 1. n. 3. & Mercerus de Sacrament. in 9. part. q. 24. dub. 2.

2. Verum his non obstantibus contrariam sententiam teneo cum Acugna in *Decretum Gratiani* part. 1. disp. 71. cap. 3. num. 3. & Hurtado *diffic. 4. de suspens.* n. 8. ubi ita asserit: Addunt aliqui suspensio absolute ab officio illicita, quamvis valide conferri beneficium argumento deducto à simili cap. ult. de Cler. excommunicato: id tamen nobis non probatur, quia existimamus ei non solum validè, sed etiam licitè conferri, ut deducitur ex cap. vel non est compos. 14. de tempor. ordin. Argumentum autem à simili non est efficax, præsertim in materia odiosa, qualis est præsens materia. Nihilominus in cap. bona memoria 8. de a. t. e. qualitate, & ordine præficiendorum, decernitur, collationem beneficii factam suspensio per triennium in suspensione perseveranti esse irritandam. Hæc Hurtadus. Sed circa præsentem questionem ne deseras videre Turrianum de cens. lib. 4. disp. 39. dub. 2. Unde non est audiendum Avila part. 3. disp. 2. dub. 10. asserens dictam collationem esse nullam, ut adversus illum notat Cornejo in 3. part. tract. 5. de susp. disp. 2. dub. 1.

RESOL. XVIII.

An suspensus à beneficio validè accipiat aliud novum beneficium?

Et an qui solum suspenditur à certo beneficio, non possit prius fructibus aliorum beneficiorum, etiamque possit alia beneficia recipere? Ex part. 5. tractat. 10. Resolut. 7.

§. 1. Negativam sententiam docet Bonacina de censur. disp. 3. punct. 3. n. 8. in editione novissima. Lessius lib. 2. c. 34. dub. 22. n. 116. & Villalobos tom. 1. tract. 18. *diffic. ult. 4. n. 6.* ubi sic ait: [Quando se pone la suspension à beneficio generalmente, impide que no se adquiera beneficio de nuevo, como se colige de un texto; y tambien se puede probar por una ley, porque como el suspenso à beneficio está privado de los frutos Ecclesiasticos, está privado de recibir el beneficio que se ordena para allá, y es como principio suyo. Alílo dize una glosa, y es comun y dize Suarez, que no se impide de tal manera el adquirir el beneficio, que la eleccion fuese irrita ipso facto, sino que la ha de irritar el juez d superior, que no prueba mas el cap. si celebrat. Mas yo tengo por verdadero el contrario, que es nula ipso facto la eleccion, como se determina in Clement. 2. de vita & honest. Cleric.] Ita Villalobos.

2. Sed ego affirmativæ sententiæ adhaereo, quia Doctores citati, iura quæ conferunt, ut summum probant talem acquisitionem esse irritandam, non autem irritam, & ita Coninch de Sacrament. disp. 1. §. dubit. 2. n. 14. Gordonus tom. 1. lib. 7. q. 13. c. 7. n. 38. Cornejo in 3. part. tract. 5. de suspens. disp. 2. dub. 4. q. 2. Layman lib. 1. tract. 5. part. 3. c. 1. n. 3. Mercerus de Sacrament. in 3. part. q. 24. dub. 3. Faber de censuris in 4. sentent. diffinit. 25. *quæst. disp. 6. c. 1. n. 26.* & Præpositus in 3. part. *quæst. 3. de suspens. dubit. 2. n. 24.* ubi sic ait: Si quis solum suspendatur à certo beneficio, non potest privari fructibus aliorum beneficiorum, & potest etiam alia beneficia recipere, imò quamvis sit simpliciter suspensus à beneficio, videtur posse aliquod beneficium recipere, quantum est ex parte censuræ, quia optimè potest consistere, quòd aliquis possit acquirere titulum, quamvis deberet privari fructibus inde provenientibus; ergo quamvis verum esset, quòd ita simpliciter suspensus à beneficio privaretur eo ipso fructibus omnium beneficiorum, posset nihilominus, quantum est ex parte censuræ, novum bene-

ficiu recipere. Ita ille, & idè ante iudicis sententiam talis potest percipere fructus beneficii, ur docet Tannerus tom. 4. disp. 6. *quæst. 10. dubit. n. 137.*

RESOL. XIX.

An collatio beneficii facta suspensio, vel interdicto sit valida? Ex part. 5. tract. 9. Resol. 100.

§. 1. Doctores qui affirmativam sententiam docent quoad excommunicatum toleratum etiam quoad supradictos; & ita tenet Coninch de Sacrament. disp. 14. dub. 9. num. 71. Avila p. 2. cap. 6. *disp. 5. dub. 4. post. 3. conclus.* ubi sic ait: Ultimò notata ea quæ dicta sunt de collatione, vel electione facta excommunicato, etiam habere locum si fiat suspensio, vel interdicto. Ita ille: hæc opinio est probabilior.

2. Sed contrariam etiam probabilem & tutam in praxi esse existimo, & ideo Lessius lib. 2. c. 34. dub. 22. num. 116. sic asserit: Satis est probabile etsi suspensio sive ab officio, sive à beneficio, faciat hominem indignum collatione novi beneficii, & Canones velint eum privati, & hac ratione possit dici inhabilis, non tamen ita esse inhabilem, ut collatio sit ipso iure irrita, & ita ille teneatur beneficium etiam post ablatam suspensionem, sponte dimittere: Id enim ex Canonibus non satis potest probari, solum enim ex illis colligitur Collationem esse irritandam, ipsūque esse privandum, ut patet singulos expendentis, quæ formulæ loquendi indicant requiri sententiam iudicis. Unde in re tam dura & difficili non videntur extendendæ ad privationem latæ sententiæ, & inhabilitatem absolutam. Ita Lessius qui citat Suarez disp. 26. *sect. 3. num. 7. & disp. 27. sect. 5. num. 5.* & quod dixit de suspensione, idem dicit de interdicto, & respondet ad omnes Canones, qui pro affirmativa sententia facere videntur.

RESOL. XX.

An suspensus à beneficio suspendatur à Collationis iure beneficii, confirmationis, electionis, & c. sibi veniente ratione beneficii, à quo suspensus est?
Et notatur Episcopum à beneficio suspensum posse beneficia conferre. Ex p. 5. tract. 10. Ref. 8.

§. 1. Affirmativam sententiam docet Tolet. lib. 1. c. 43. Sayrus lib. 4. c. 6. n. 7. Navarr. cap. 27. num. 16. Henriquez lib. 13. c. 32. n. 4. & Ioan. Præposit. in 3. p. q. 3. de suspens. dub. 2. num. 25. quia tale jus est quidam proventus beneficii, & huiusmodi iura solent cedere iis, quibus cedunt fructus beneficii vacantis: nec obstat, quòd sint quædam officia, quia id quod est officium, potest simul esse fructus alterius, v. g. beneficii, quemadmodum aliquis actus jurisdictionis potest simul esse actus Ordinis, ut absolutio sacramentalis; unde dico hæc & huiusmodi subire & rationem officii, & rationem fructus beneficii diversa consideratione; & tam eum, qui suspenditur à beneficio, quam eum qui suspenditur ab officio, ab his suspendi.

2. Verum ego contrariæ sententiæ tanquam probabiliori adhaereo, quam tenet Gordonus tom. 2. lib. 7. q. 14. c. 7. n. 41. & seq. Hurt. de susp. *diffic. 4. n. 9.* Cornejo in 3. part. tract. 5. de susp. disp. 2. dub. 4. q. 4. Suar. disp. 25. *sect. 2. n. 14 & disp. 26. sect. 4. n. 5.* Avila p. 3. disp. 2. dub. 1. *concl. 4.* Coninch de Sacrament. disp. 15. dub. 2. num. 11.

Layman